ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Tomáše Foltase v právní věci žalobce: **A. P.,** zastoupený Mgr. Dagmar Rezkovou Dřímalovou, advokátkou se sídlem Muchova 9/223, Praha 6, proti žalovanému: **Ředitelství služby cizinecké policie,** se sídlem Olšanská 2, Praha 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 5. 2. 2015, č. j. 4 A 59/2014 – 47,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Odměna advokátky Mgr. Dagmar Rezkové Dřímalové **se určuje** částkou 4.114 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Městský soud v Praze usnesením ze dne ze dne 5. 2. 2015, č. j. 4 A 59/2014 – 47, odmítl žalobu, kterou se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení rozhodnutí Ředitelství služby cizinecké policie (dále jen „ředitelství“) ze dne 4. 11. 2014, č. j. CPR-13715-2/ČJ-2014-930310-V231, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort ze dne 20. 7. 2014, č. j. KRPA-159034-57/ČJ-2012-000022, jímž bylo stěžovateli podle ust. § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), uloženo správní vyhoštění a stanovena doba jednoho roku, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států EU. V odůvodnění usnesení městský soud uvedl, že napadené rozhodnutí bylo právnímu zástupci stěžovatele doručeno dne 4. 11. 2014,

takže posledním dnem lhůty k podání žaloby byl pátek 14. 11. 2014. Protože žaloba byla u městského soudu podána až dne 26. 11. 2014, byla podána opožděně.

Proti tomuto usnesení podal stěžovatel v zákonné lhůtě kasační stížnost z důvodu uvedeného v ust. § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., ve které uvedl, že v současné době si již nepamatuje přesná data, kdy od svého právního zástupce obdržel napadené správní rozhodnutí. Nicméně bezprostředně poté, vzhledem k tomu, že již neměl potřebné finanční prostředky na to, aby se mohl i v řízení před správním soudem nechat zastoupit právním zástupcem, se obrátil se žádostí o pomoc v dalším řízení na jednu z organizací, které bezplatně pomáhají cizincům v obdobných věcech, a této předložil rozhodnutí ředitelství a veškeré podklady, které měl k dispozici. Stěžovateli bylo sděleno, že mu ve věci sepsání žaloby pomohou, avšak nejdříve se musí seznámit s předloženými podklady a že se má stěžovatel pro výsledek, tj. text žaloby, dostavit za týden. To stěžovatel učinil a poté žalobu podal k soudu. Po tuto dobu nebyl informován o tom, jaká je zákonná lhůta pro podání žaloby. Stěžovatel konal tak, jak mu bylo řečeno, kdy vzhledem k tomu, že je cizím státním příslušníkem s minimální znalostí českého jazyka a povědomím o právním řádu České republiky a jednotlivých zákonech, mu nelze přičítat uvedené k tíži, zejména když v poučení na konci rozhodnutí ředitelství není uvedeno nic o možnosti soudního přezkumu a o lhůtě k podání žaloby proti tomuto rozhodnutí. S ohledem na uvedené stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud zrušil usnesení městského soudu a věc mu vrátil zpět k dalšímu řízení.

Ředitelství ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedlo, že postupovalo v souladu s platnou právní úpravou, a proto navrhlo zamítnutí kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení v souladu s ust. § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které uplatnil stěžovatel v podané kasační stížnosti, a přitom neshledal vady uvedené v odstavci 4, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Podle ust. § 172 odst. 2 zákona o pobytu cizinců musí být žaloba proti správnímu rozhodnutí o vyhoštění podána do 10 dnů od doručení rozhodnutí správního orgánu v posledním stupni. Zmeškání lhůty nelze prominout.

Podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně.

Podle obsahu správního spisu napadené rozhodnutí ředitelství bylo právnímu zástupci stěžovatele doručeno do datové schránky dne 4. 11. 2014. Posledním dnem pro podání žaloby tak byl pátek 14. 11. 2014. Stěžovatel však podal žalobu u městského soudu až dne 26. 11. 2014, tj. po uplynutí zákonem stanovené desetidenní lhůty, jejíž zmeškání nelze prominout. Skutečnosti namítané stěžovatelem, tj. že je cizincem s minimální znalostí českého jazyka a povědomím o právním řádu České republiky a jednotlivých zákonech a že nebyl informován o tom, jaká je zákonná lhůta pro podání předmětné žaloby, tedy městský soud nemohl zohlednit. Městský soud proto postupoval v souladu s ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. jestliže stěžovatelem podanou žalobu jako opožděnou odmítl.

Z výše uvedených důvodů není kasační stížnost důvodná, a proto ji Nejvyšší správní soud podle ust. § 110 odst. 1 poslední věta s. ř. s. zamítl. O kasační stížnosti rozhodl bez jednání, protože mu takový postup umožňuje ust. § 109 odst. 2 s. ř. s.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 věta první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Nejvyšší správní soud žádnému z účastníků náhradu nákladů nepřiznal, protože stěžovatel v řízení úspěch neměl a ředitelství žádné náklady s tímto řízením nevznikly.

Stěžovateli byla pro řízení o kasační stížnosti ustanovena zástupkyní advokátka a podle ust. § 35 odst. 8 s. ř. s. platí v takovém případě její odměnu včetně hotových výdajů, stát. Podle ust. § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, náleží advokátce odměna za jeden úkon právní služby (písemné podání soudu ve věci) ve výši 3.100 Kč [§ 11 odst. 1 písm. d) citované vyhlášky] a náhrada hotových výdajů ve výši 300 Kč (§ 13 odst. 3 citované vyhlášky), celkem tedy 3.400 Kč. Jelikož advokátka je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se odměna o částku odpovídající této dani, která činí 21% z částky 3.400 Kč, tj. 714 Kč. Celková částka odměny a náhrady hotových výdajů ustanovené zástupkyně tak činí 4.114 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. dubna 2015

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu